

MÉ JMÉNO JE TIK

TIK tak, TIK tak... hodiny...

Co ti utíká? Co nestíháš? Z čeho jsi nervózní? Co tě dohonilo nebo dokonce předhonilo?

TIK tak, TIK tak... hodiny...

Člověk, kterého trápí TIKY, se dostal pod tlak jednak očekávání, co chtěl nebo měl stihnout, tak vyděšení se. TIKEM přitáhne nejenom svou pozornost, ale i pozornost druhých. Opravdu o to stojíš?

Klidný člověk klade nohu za nohou, člověk vynervovaný, s TIKY, skáče jako zajíček. Šup sem, šup tam, rychle zpátky, rychle vpřed, do boku skoč.

Klidný člověk si promyslí a zváží, co je schopný během dne udělat, člověk vynervovaný, s TIKY, dělá mentálně vše najednou a pak se to snaží aplikovat i v realitě.

Klidný člověk si dovolí zpomalit, zkvalitnit svou práci na úkor kvantity, člověk vynervovaný, s TIKY, slíbí modré z nebe. Samozřejmě vše dokončí, akorát na svůj úkor.

A ten úkor, to jsem já, TIK. Chci ti ukázat, jak moc spěcháš, jak na sebe nedbáš. Víím, že ti přijde hezké toho mnoho zvládnout, ale pojď si uvědomit, že tvá hodnota činy neroste. Jsi tady na Zemi cenný, důležitý a jedinečný jen proto, že jsi, že máš v sobě život. Tím, že jedeš jako fretka, tvůj život nezárí více. Když zpomalíš, tvé vnitřní slunce nezajde za mraky. Bude tady pořád, bude svítit stále stejnou intenzitou.

Čeho se tedy bojíš? Kdo ti říká, že musíš spěchat? Že toho máš udělat hodně? Říkal sis to sám, nebo tě to učili tví vychovatelé?

Pak si také poslechni, co ti začne našeptávat tvůj vnitřní hlas, když toho uděláš méně? Předpokládám, že k tobě nemá hezkých slov a najde i mnoho starých přesvědčení, hlasů z minula, kam to povede. Toto je tvůj úkol, můj dar tobě, tvého TIKU, dát ti příležitost se seznámit se svým vnitřním motorem, který je na hraně zadrnutí se. Víš o tom?

Tvá energie patří tobě. Hospodař s ní s pokorou. Možná platí pořekadlo: „Zdraví máme jenom jedno!“...

Přijmi se se svými omezeními a sám sebe vnitřně obejmí. Představ si, že teď vše, čeho je na tebe příliš, máš možnost předat nějaké kouzelné bytosti. A ona bytost si to od tebe vezme. Jaké to je? Možná až teď cítíš, kolik toho bylo a jaký je rozdíl to v sobě nemít. Co ta bytost? Jak si s tím v tvé představě poradila? Zabílo ji to? (Potom to zabíjí tebe.) Hodila to pryč? (Pak to máš také hodit pryč.) Probírá se tím postupně, s pokorou a úctou? (Pak to máš také tak udělat.)

Už je ti to jasné? Řešení znáš, jen jsi ho nechtěl vidět a slyšet.

TIK tak, TIK tak... hodiny...

Je to jenom na tobě, zda zvolníš včas, anebo odvezeš do servisu zadrnutý motor.

Já, TIK, jsem tady pro tebe, něco jako kontrolka tvého vnitřního stavu. To, co se rozhodneš udělat, či neudělat, je dobrovolné. Jsi svobodná lidská bytost, jedinečná a unikátní na této planetě. Je to na tobě, můžeš vše, nemusíš nic.